

شبکه‌ای از بلندگوهای که در سراسر فتحیه، شهری در ساحل جنوب غربی ترکیه، پخش شده‌اند عموماً مختص اطلاع رسانی در مورد کودکان گم شده، وسایل نقلیه‌ای که از مقررات پارکینگ تخلف کرده‌اند و مراسم‌های خاکسپاری است. در موارد خاص برای خواندن سرود تیم‌های فوتبال نیز مورد استفاده قرار می‌گیرند.

دیروز واقعه‌ای در صدر قرار گرفت: خاکسپاری عدنان ارگان بیست و پنج ساله، سربازی که هفته گذشته در حمله اعضای حزب کارگران کردستان (PKK) و در روستایی در جنوب شرقی ترکیه به نام داگلیجه کشته شد. پانزده سرباز دیگر نیز جان سپردند. ارگان، یکی از ساکنان اسبق منطقه فتحیه در نزدیکی ناحیه Seydikemer به خاک سپرده شد. رسانه‌های ترکیه تعداد شرکت‌کنندگان در مراسم تدفین را بیست هزار نفر گزارش دادند. در دو شب گذشته کاروان اتومبیل‌های پوشیده شده با پرچم ترکیه در اطراف فتحیه مشغول ادای احترامی پرسر و صدا به سربازهای کشته شده بوده‌اند. ویتترین مغازه‌ها و ساختمان‌ها که از قبل نیز با پرچم به هم ریخته بودند اکنون به طریقی فضایی بیشتری را یافته‌اند که آن را هم به پرچم اختصاص داده‌اند.

به این جو شعار همیشه حاضری را که آذین تپه مشرف به خلیج شهر است، اضافه کنید: " *ehitler ölmez vatan bölünmez* " که به معنی: "شهدا هرگز نمی‌میرند و وطن هرگز تجزیه نخواهد شد" است؛ قافیه‌ای که منجر به تبدیل شدن آن به سرودی مکرر و ویژگی بارز معترضین ملی‌گرا می‌شود.

جالب است که برخی از آشناهایی من که سابقاً بی‌فکرانه در جبهه‌ی *bölünmez* بودند اکنون به سمت این ایده روی آورده‌اند که تقسیم سرزمین یک حقیقت امکان‌پذیر و حتی مطلوب است. اندیشه‌های نوین به این سمت می‌رود که به کردها اجازه دهید مناطق جنوبی را داشته باشند و هزینه کردن پول و جان ما را متوقف کنید. در مورد رویکرد " ما به اندازه کافی تحمل کرده‌ایم برگردید به همان جایی که از آن آمده‌اید" این مشکل وجود دارد که بسیاری از کردها از "همین جا" آمده‌اند و نه از "جای دیگر" و بدیهی است که استقرار دولت کرد با یک اخراج اجباری اتفاق نخواهد افتاد.

بسیار مهمتر اینکه استفاده ترکیه از برچسب "تروریست" برای پ.ک.ک. و نسبت دادن معمول این برچسب به همه کردها در گفتمان‌های عوام و منتسب به توده- کاملاً هدفمند فضایی را برای تاریخ تجاوزات حکومتی علیه جمعیت کرد باقی نمی‌گذارد.

دهه 1990 به طور قطع سالهاي وحشي گري و بي رحمي بودند. همانطور که نوام چامسكي در مصاحبه‌ي سال 2012 عنوان کرد: "حکومت ترکیه یک جنگ تروريستي عظيم را عليه جمعيت کُرد به انجام رساند: ده‌ها هزار نفر کشته شدند، هزاران شهر و روستا نابود شدند، احتمالاً ميليونها پناهنده، شکنجه و هر نوع قساوتي که بتوانيد فکرتان را بکنيد." "اومانيسم نظامي جديد چامسكي به برخي تفاوت‌ها و تضادهاي مشکوک ديگر اشاره مي‌کند: " 1994 دو رکورد را در ترکیه نشان مي‌دهد، خبرنگار کهنه‌کار واشنگتن پست، جان اتان رندل، از صحنه گزارش مي‌دهد: "سال بدترين سرکوب‌ها در استان‌هاي کُردنشين بود" و سالي که ترکیه به "بزرگترين واردکننده سخت‌افزارهاي نظامي از آمريکا و در نتيجه بزرگترين خريدار سلاح در جهان تبديل شد.

درحالي که ممکن است تروريسم دولتي آشکار کاهش يافته باشد اما موانع روزانه مقابل موجوديت کُرد قويا برجاي خود باقي مانده است. فقط براي نام بردن نمونه‌اي از افراط‌هايي که حکومت مشتاقانه در سرکوب هويت کُردني انجام مي‌دهد: در جولاي 2012 شهردار منطقه و اعضاي شوراي شهر در یک استان شرقي به دليل نامگذاري یک پارک به نام فيلسوف و شاعري کُرد به زندان محکوم شدند. و اينجا در فتحيه من یکبار شاهد اين بودم که يکي از همسايه‌ها به پليس زنگ زد زيرا گروه‌ي از پسرها در ماشينشان مشغول گوش دادن به آهنگ کُردني بودند.

همانطور که براي صوري بودن همکاري ترکي-آمریکايي در کمپين ضد تروريسم- که نه تنها اغلب خود تشکيل

دهنده تروریسم‌اند بلکه تروریسم بیشتری را نیز تولید می‌کنند. یادآوری اینکه حملات پ.ک.ک در خلا صورت نمی‌گیرد نیز، ضروری است. در واقع عملیات حال حاضر آنها در ارتباط با این حقیقت است که حکومت ترکیه از حمله انتحاری تابستان در شهر سوروچ به عنوان بهانه‌ای برای راه‌اندازی جنگی علیه داعش-که مردم به سرعت متوجه شدند در واقع جنگی علیه پ.ک.ک بوده است- استفاده کرد.

پس از حملات مرگبار این هفته علیه سربازان ترک و پلیس، دفتر حزب دموکراتیک خلق (HDP) در نقاط مختلف کشور مورد حمله قرار گرفت (البته نه در فتحیه، جایی که سال گذشته آغاز به کار یک دفتر، تظاهرات خشونت‌باری را به راه انداخت و دستور شهردار برای جایگزین کردن نشان HDP به جای پرچم های ترکیه). در شهری از جنوب غربی ترکیه به نام Mu?la، بنا بر گزارشات ملی گراها به ضرب و شتم مردی گرد پرداختند، این شخص عکسی از خود در لباس پیشمرگه در فیسبوک منتشر کرد؟ بود و ب؟ خاطر این کار او را مجبور به بوسیدن مجسمه آتاتورک کردند.

حکومت آمریکا به نوبه خود بر حق ترکیه" برای دفاع از خود برابر حملات تروریستی" تصریح کرد. اما در حقیقت اینجا چیزهای بیشتری وجود دارد. در یک کنفرانس مطبوعاتی در 8 سپتامبر یک روزنامه‌نگار، جان کربی، سخنگوی وزارت امور خارجه آمریکا، را در مورد سرکوب آزادی مطبوعاتی در ترکیه مورد پرسش قرار داد، از جمله حمله روزهای گذشته به دفتر روزنامه حریت استانبول که توسط اعضای حزب حاکم عدالت و توسعه (AKP) تشویق شد.

اینجا گزیده‌ای از تبادلات آورده شده که از وبسایت وزارت امور خارجه گرفته شده:

سوال: اکنون شما بیان کردید که کیفیت دموکراسی در ترکیه برای ما حائز اهمیت است؟

آقای کربی: بله

سوال: در حال حاضر چه نمره‌ای به این کیفیت می‌دهید؟

آقای کربی: من در جایگاهی نیستم که این را مورد قضاوت قرار دهم. من -----

سوال: خب پس چطور می‌توانید بگویید که برای ما حائز اهمیت است؟

آقای کربی: این برای ما مهم است، این برای ما مهم است و -----

سوال: آیا آمادگی این را ندارید که انتخاب کنید که خب ضعیف است، عادلانه است، عالی است ----

آقای کربی: من انتخاب نمی کنم من -----

سوال: درجه یک، درجه -----

سوال: خب، اما--- منظور من این است که، فقط-----چرا به سخنان قبلیتان نگاهی نمی اندازید و اعتراف نمی کنید که اخیرا خیلی مثبت نبوده اند؟

آقای کربی: من گفته بودم، ما اشاره کرده بودیم که در آنجا چالش هایی وجود دارد و این را آشکارا بیان کرده ایم

سوال: پس آیا شما می گوئید -----

آقای کربی: اما من قرار نیست که به آنها درجه ای دهم

سوال: کمتر از عالی؟ از چه نوع؟---- منظور من این است که، شما گفتید که این کیفیت برایتان مهم است.

آقای کربی: ما این را درک کرده ایم که آنجا هنوز----- اقداماتی وجود دارد که-----

سوال: خب، شما به خوبی بیان کرده اید که این یک کیفیت ضعیف است.

آقای کربی: اقداماتی وجود دارند و انجام می شوند که از دیدگاه ما با ارزش های اصلی که در قانون اساسی شان بدانها اشاره شده است، همخوانی ندارند.

اگرچه ممکن است امسال کارت خبرنگاری اش را دریافت نکند، رئیس جمهور ترکیه رجب طیب اردوغان به تویتر کشیده شد تا به شهروندانش اهمیت پرهیز از اقدامات تحریک آمیز در مورد مبارزه جمعی علیه تروریسم را آموزش دهد. شاید او بایستی آنچه را که خودم وعظه می کند، تمرین کند.

ترجمه ای از :

<http://erdogan-obama-chomsky-hdp-turkey-pkk-kurds/09/2015/https://www.jacobinmag.com>

